

Jàrrera

27

El recort del Tocar d'En Jàrrera

Guardo en la memoria la esquitat
del tocar d'en Jàrrera. La guitarra,
en ses mans, era com una idealizació
de les intimitats d'un poeta inspirat,
d'un poeta ab un mon petit adins,
petit pero subtil de delicats sentiments,
tendreses y dolços afectes. Un petit
mon idealizat qu'encantava l'esperit
ab uns timbres lluyans y argentins,
ab uns sons teixits al clar de lluna
y dictats per una anima solitaria
que conmoquda cantava ^{com} en un país llunyà
de fades, les dolces il·lusions ~~els~~ afectes,
de un amor primaner.

Desembre 1915